

Waakzaam zijn

Van God houden wil zeggen zijn wil doen. En zijn wil **manifesteert** zich ogenblik na ogenblik. Zijn wil kan duidelijk worden door de omstandigheden, door de taken die je moet uitvoeren, door de raad die **je krijgt van wijze mensen** of **van mensen** die God vertegenwoordigen. Maar ook door een onvoorzien feit, pijnlijk misschien, of blij makend, of vervelend, of gewoon.

Gods wil begrijpen getuigt van een oplettende geest, een wakende ziel. Het evangelie spreekt niet voor niets vaak over waakzaamheid.

En het is juist het evangelie dat de mens richt op het heden en niet wil dat we ons zorgen maken om de toekomst. Het laat ons aan de Vader **alleen het brood voor “vandaag” vragen**. Het nodigt ons uit om ons “dagelijks” kruis op te nemen en het herinnert ons er aan dat “elke dag genoeg heeft aan zijn eigen leed”. Het evangelie vermaant ons ook om niet de hand aan de ploeg te slaan en achterom te kijken. Dan zijn we “niet geschikt voor het rijk van God” (Lc 9,62).

Voor ons christenen moet het een gewoonte worden om het huidige moment **goed** te beleven. We moeten leren om het verleden te vergeten en ons geen zorgen te maken voor de toekomst.

Dat is elementaire wijsheid, want het verleden is er niet meer en de toekomst zal er pas zal zijn als die tot heden wordt. De heilige Catharina van Siena zei: "De inspanning die we geleverd hebben, hebben we niet, want de tijd is vervlogen. En de inzet voor wat komen moet, hebben we evenmin, en we zijn niet zeker dat we die tijd zullen krijgen."

De grote figuren en de heiligen kennen deze regel. Ze hebben de gewoonte om **onder** de verschillende innerlijke stemmen die van God te herkennen. Dat vraagt **om** voortdurende oefening, die het onderscheid steeds gemakkelijker maakt. En de stem van God wordt steeds sterker, steeds duidelijker.

Maar in het begin is het vaak helemaal niet eenvoudig.

Dan is het belangrijk dat we ons helemaal overgeven aan God, geloven in zijn liefde **en met vastberadenheid de wil uitvoeren** waarvan we denken dat het de zijne is, **in het vertrouwen** dat als het niet zo is, Hij ons opnieuw op het juiste spoor zal zetten. En ook wanneer de wil van God duidelijk lijkt, zoals wanneer die ons roept voor een werk dat verschillende uren in beslag neemt, dan is er nog altijd een of andere bekoring te overwinnen, een schuldgevoel te verjagen, een **zorg** aan Gods hart toe te vertrouwen, een zonderlinge gedachte uit ons hoofd te zetten, verschillende verlangens om aan te weerstaan.

Het moment van nu beleven is als idee en ook als praktijk bijzonder rijk. Het moment van nu beleven verbindt ons aardse leven ook nu al met de loop van het eeuwige leven.

*Uit Chiara Lubich “Ogni momento è un dono” p37, Uitgeverij Città Nuova,
Vertaling door Leo van den Broek,*